SKEPTIKERENS OPPTEGNELSER

BIND 6 -

Med utvidet Prolog -

AUGUST SOMMERSTAD

SKEPTIKERENS OPPTEGNELSER

BIND 6

Erfaringer fra den Post-
moderne virkelighet -

PROLOG:

Jeg trakk papirene mine ut av skrivebordsskuffen og gjorde de siste, notatene i mitt lille, men kansje likevel overbevisende, skrift om Menneskets og Tilværelsens Natur, sett fra et Skeptisk ståsted, den 10 Oktober 2012.

Da hadde jeg over flere år presset mot grensene av min egen bevissthet, men også min samtids bevissthet, men jeg følte nå at det var på tide og avslutte boken - jeg kom ikke lengre.

Som umyndiggjort og umenneskeliggjort i den sosial-sosiologiske tidsalder, hvor normaliteten ikke har noe "Over-seg", men har alt "Under-seg", lærte jeg raskt og motbevise sannheter - med humanistiske følelser - som ellers ikke lar seg motbevise.

Hvordan erkjenne Sannheten, om noe, når alt du kunne erkjenne var din egen natur og dens begrensninger og erfaringer, dens vilje og forestillinger?

Din rolle overfor andre var alt du kunne uttrykke, og for noen opplevdes denne rollen som Sannhet - i form av de motsatte behov som eget uttrykk - og for andre opplevdes denne rollen som løgn - i form av de motsatte behov som eget uttrykk - grunnet oppfylt eller uoppfylt Menneskelighet.

For er det ikke nettopp slik at våre dypeste erfaringer og egenskaper ikke evner å si noe avgjørende om virkeligheten, som uansett er så meget større enn våre erfaringer - og hvordan skal vi da møte den? - og, som mange har påpekt før meg i ulike sammenhenger, at vi kansje ikke kjenner andre utenom deres sosiale status, og kansje heller ikke vil - og at vi ikke eksisterer utenom andres reaksjoner, og kansje heller ikke kan?

For var ikke våre forestillinger om Godt og Ondt bare sosial status, personlighet, erfaringer, roller, livssituasjon og fordøyelsen av alt dette?

Dessuten lærer vi hvem og hva vi er gjennom rang, ikke gjennom Kjærlighet eller Rettferdighet - og Begrepene hos Sokrates og det Almenne hos Platon er ikke Sannheten, bare tilfeldige metoder for rangen.

Den Uoppdagede Menneskelighet hos den sosialt utstøtte, og tildelingen av en ny rolle og uttrykksform til ham, er mer verdt enn noen annen Sannhet - (et forsøk på en definisjon av Sannheten i det 21. Århundre).

Umuligheten av å løse Tilværelsens Problem, at alt du føler kan ha en motsetning som vil herske (og har bedre argumenter enn deg!) - og at dine inderligste og dypeste behov ikke blir forstått, men tolket, som annet enn en Metafysisk, Dionysisk Skeptiker - med et anstrøk av Stoisk Idealisme.

Kjærlighet, Skjønnet og Sannhet gjør ikke menneskene Gode, slik som Grekerne sa (da heller en sunn, livskraftig porsjon Realisme!) - for Godt og Ondt er ikke dine handlinger, men din sosiale status, og din sosiale status er din dialektiske nytte.

Virkeligheten kan vanskelig romme Sannheter - den rommer bare midler og funksjoner.

For jeg begrenset min visdom til og være en skeptiker.

Sannheten er ikke en verdi - den har en verdi.

August Sommerstad

"Kunne man ikke si, med forbehold, at Mennesket kansje er uten skam og skyld - for dets handlinger rettferdiggjøres av dets stand og status, og dets stand og status overskygger dets vesen og sinnelag"

"Den svake vet hvordan den sterke er, men mangler ord for å uttrykke det, den sterke vet ikke hvordan den svake er, men har ord for å beskrive det"

"Ufullendt:
De temmer og Dualiserer oss, de Navngir og Forklarer oss - og for dem er ingenting Hellig, de vet ikke engang hvem vi er - de Korsfester og Kjeppjager våre Profeter, og så vil de gjøre oss til Vinnere eller Tapere gjennom Jentenes Seksualitet -

"Forslått - i en Verden som ikke trodde på det forslåtte"

"Lykke - som å erfare virkeligheten, ikke bare som en tildelt rolle, men også som uforløst potensiale og større spillerom"

"Vi kan ikke handle Godt, fordi vi aldri kan handle annerledes enn alle andre"

"For også den Gode er avhengig av rang og det å kunne utøve makt"

"Det som kjennetegner både den Gode og den Onde er at de begge hungrer etter Kjærlighet og forlanger Lydighet, men kan kun oppnå det ved å kjempe mot hverandre"

"Ufullendt:
- og hvor vi heller ikke kan uttrykke alt vi er i de situasjonene vi er midt oppe i : (moral og umoral som beskjæring og utvelgelse) - det er alt!"

"Hvordan frigjøre seg fra Urettferdighet i egen historie når andre kulturer har en bedre begrunnelse, og emosjonelt sunnere holdning til, den samme uretten?"

"Mennesket er født biologisk ulykkelig fordi lykke er i å ikke være skapt av noe annet enn deg selv, ikke stå i forhold til noe over deg, ikke være avhengig av noe, ikke være et middel - all Menneskelig Lykke er derfor høyst selvmotsigende og tilfeldig"

"Man er avmektig overfor Psykiaterens medisinske hygiene (Syns og hørselshallusinasjoner), mens man er overlegen Psykiaterens sosiale hygiene (klær, seksualliv, humor, musikksmak etc.)"

"Europa har ikke lenger noen svar å gi - kansje fordi når vi tapte Jeanne D`Arc og de store bragdene, så har alle de spørsmålene vi stiller bare truet "Ekstremisten", og ikke Patriarken, Synderen eller Kapitalisten?"

"Ufullendt:
Jeg måtte "Forklare" verden, fordi jeg kom til kort med å oppleve den; jeg var fremdeles bare en, tjukk, skallet taper uansett om jeg lærte noe og løp ut i gatene for å omfavne livet -
(det var ingenting som ventet på meg) -

"Naturer, utgangspunkt, sosial status, roller, livsstadier, sammenhenger - i en virkelighet hvor ikke alt er satt i Rette skikk og Godt ikke har blitt Godt og Ondt ikke har blitt Ondt - det er alt!"

"Du gjør meg til din ensidige, selvbevisende motsetning som du har full kontroll over gjennom språket : ("Romantisering", "Radikalisert", "Islamofobi", "Syk")"

"Om man kunne få lyset til å oppgi seg selv for å få rettferdighet så ville man være fri"

"Lyset frykter mørket, fordi lyset bare kan snu tingene på hodet ved og frelse, og dermed har det begrenset seg til å være noe som har del i noe annet, noe som kan omgjøres"

"Mørkets Tragedie er at det aldri kan få rettferdighet - som ~~lys~~ mørke, for de erfaringer som det er blitt påført - det må først være villig til å oppgi seg selv"

"Når jeg en mild vårdag midt på 2010 tallet hadde vist noen kunstnere i et galleri jeg beundret noen erotiske kjærlighetsdikt jeg hadde skrevet, og blitt vist døren myndig og fornærmet, ble det rabalder ute på gaten - noen forbipasserende avslørte uten å vite det "Ekstremisme" som det at skallete tapere helt uforståelig ut av det blå, hevdet seg;
"Mitt eget voldsunivers som falt inn i et mønster" - som tanker de ikke visste om, forventet eller hadde bruk for"

"Og hele tiden under følelsesmessig press fra disse Psykiatrikjerringene, som ikke kunne vise respekt, bare vise omsorg"

"Selv om Profeten for en ny Religion er den største mann i verden, er han likevel den minste mann i verden - som konservativ!"

"Om den Onde skamløst hevder seg overfor den Gode mister han all respekt - da er alt tillatt, og de risser tegn og symboler med kniv inn i Dyrets panne for å vise ham frem for Verden"

"Vår Historiske Dualisme er falsk, den er konstruert:
Lys, som det motsatte behovs uttrykk - og Mørke som det motsatte behov som eget uttrykk; den ene sidens karaktgeregenskaper forenes med den andre sidens uttrykk og form - sett så uttrykket i forhold til behovet, og sett formen i forhold til egenskaper"

"Den egentlige forråelse, som det og måtte finne seg stilltiende i at den Amerikanske Plantasjeeieren har bedre argumenter enn deg"

"Vis meg Guds (eller det Normales!) psykologiske profil - årsaker og behov, så skal jeg gi deg frihet"

"Der man ikke lenger hersker gjennom tradisjoner (som kansje til og med er innstiftet av Gud eller forfedrene), der må man finne årsaker i den andre for å kunne herske over ham med god samvittighet; så kan man se hans behov som "radikalisering", og ikke som rettferdighetstørst eller identitetssøken, noe som er langt nærmere Sannheten - og om de fremstiller det som det, så er det i parodiert versjon - som noe man må føle medlidenhet med fordi de "er så fulle av selvmedlidenhet" som forfalsket ikke beviser at de "radikaliserte" er utsatt for overgrep, fra Samfunnet - de er udugelige og verdiløse; men ettersom ingen andre føler medlidenhet med dem så "Ville det nesten være for jævlig og la dem føle det med seg selv!". Man sykeliggjør en persons sunne behov og gjør dem til bevis for en selv: han søker en identitet som nasjonalist, altså føler han seg svak og er selvmedlidende fordi han mangler en identitet - vi har uansett ikke tatt noe fra ham"

"Hva nå om jeg hevdet at jeg var moralsk overlegen deg, grunnet din behandling av meg - men jeg måtte bruke dine ord for å uttrykke det?"

"Ufullendt:
de skrev erfaringene våre inn i lærebøkene deres ved universitetene, og dermed bekreftet det de gjorde med oss - dem ---

"Det finnes så mye som ikke rammes av de store sosiale normene om Godt og Ondt, men som kun er fortellinger med ulikt utgangspunkt og historier med forskjellig endepunkt - vi glemmer mye Godt og Ondt! som "Det er slik livet er"!!! : eller så hadde det ingen betydning for de mekanismene som avgjør om noe er Godt eller Ondt (uansett hva nå man måtte mene at det er)"

"Psykiatrikjerringene i bygda så ingen forskjell på myndighetene hjemme i sosialist-staten Norge eller på Politiske terror-regimer i andre land: alt var for dem "Å sette seg opp imot de som bestemmer, og det må vi gjøre" - (hvorfor jeg eller andre ikke kunne bestemme, eller hvorfor noen måtte bestemme, fikk jeg aldri noe svar på!); jeg undret meg også over et annet trekk hos dem, nemlig at de så ut til å kun være istand til å føle lykke om de var normale (hvor normalitet var definert som en flokk, og ikke kreativt eller eksistensielt!), og de kunne bare føle seg normale om det var de som bestemte - spør ikke meg om hvorfor! Jeg fikk aldri engang bekreftet riktigheten av denne iaktagelsen"

"Det som bidro ytterligere til min Humanistiske, men også anti-humanistiske (skjønt den var mer en avmaktspreget og ut av det behovspreget fascinasjon), "Radikalisering" var at de mente bestemt, og kvalte all diskusjon med ord, blikk og tone , at en bare kunne være anti-rasistisk om en var politisk korrekt; de definerte så hva som var korrekt. Men det "Politisk korrekte" (som vinner frem og "driver verden fremover" ikke fordi det har bedre argumenter enn motstanderen, fordi det baserer seg ikke på argumenter - men på en psykologisk maktbalanse; og denne siden av "det sosiale" er farlig fordi den ikke har noen historisk dimensjon), mangler en eksistensiell dimensjon, mangler livsvisdom, mangler alternative begreper av urett, mangler en dypere sosial-psykologisk forståelse av seg selv, mangler et begrep om Ondskap, definerer "Liberalitet" som å være imot "Diskriminering av minoriteter" (og slett ikke alle!)- bare de minoritetene det allerede finnes en åpning i samtiden å kljempe for); den "Politsk korrekte" har samme behov for å styre og bestemme (kansje enda mer emosjonelt ubalansert fordi han er avmaktspreget - har bare avmakts erfaringer, og littegrann fremgang kan fort gi vann på mølla) som den konservative, men har ikke de samme moralske, eller historiske forutsetningene som den konservative - selv om den konservative er erklært "Ond"; Kan virkelig århundrer med tradisjoner selv om de er meget gammeldagse når det kommer til for eksempel kjønn, utraderes av et moral begrep som "sier ting på riktig måte" og "ikke kan ha slike meninger"? Det "Politisk korrekte" er den latente skamfølelsen i enhver tid, skamfølelsen over å ikke ha strukket til i forrige generasjon - og den første de alltid angriper med "Politisk korrekthets" - begrepet er, selv om de er fremmede (de lukter det langveis!) er det genuint gode og frie individ - ham er de sjalu på og vil knekke og se falle sammen i krampegråt! - fordi "Poltisk korrekthet" ikke har som mål og forbedre menneskeheten (det vil jo de store verdensreligionene, og allerede der kan man spekulere på om de ikke har en fordel eller ikke!), det vil temme den - kristendommen ga oss iallefall en frigjørelsesmetode i og med at den var konservativ mens det politisk korrekte er erklært "Moderne"; Kristendommen forbedret oss gjennom å temme oss, de politisk korrekte temmer oss gjennom å forbedre oss! - vi knekker ikke sammen i krampegråt. Det "Politisk korrekte" holder ikke moralsk, det holder bare som middel".

"De ser ikke det lenger som et ideal og være sterk, holde ut og bygge en sterk karakter som utvikler seg - nei, de blir støtt og gjør nesten det til det nye karakterideal! Det er ikke lenger noe å gjøre opprør mot, derfor blir man "Støtt" av det det ikke lenger er bruk for: kritikken!"

"For bare gjennom å utnytte det skjulte, uforløste potensialet i Guds oppfinnelse, Verdi-Dualismen og Natur-Dualismen, kunne djevelen, hans motsetning, av-dualisere menneskene - gjennom at Godt og Ondt var mer enn det Opprinnelige Lys og Mørke - og utvikle dem mot en bredere forståelse av Godt og Ondt, hvor den Moralskes umoralskes sider, sto i forhold til den umoralskes moralske sider; gjøre Godt til Godt og gjøre Ondt til Ondt, at alle typer er fullt ut formede og ingenting er misforstått: dette er "Prokustes-paradokset", moral som beskjært utvelgelse"

"De moderne", de klarer nå bare å uttrykke sine grumsete behov og mangel på selvinnsikt - de klarer bare å iakkta virkeligheten og vise aktelse for seg selv (for å bruke en av Weiningers og en av Kants formuleringer), gjennom å "Føle seg støtt"; det er idag like mye de liberale som de konservative som blir støtt, er det ikke?"

"Fordi man fant ut at det å beskylde andre for å lyve, eller blande seg inn i dine saker ikke var en så god metode blir man nå "Støtt" istedetfor - om du blir støtt så kan det vel ikke være du som er problemet, eller hva?"

"Den som blir "Støtt" har oppdaget et middel for å forholde seg til seg selv på - han unnslipper avmaktens raseri: "Støtt-heten" gjør ham til konge på haugen - ingen hører på en som tar imot kritikk og forsvarer seg med argumenter, eller hva?; den som er "Støtt" og roper opp om at vi tramper på andre menneskers religiøse følelser (følelser de faktisk har valgt å ha selv! - og holder andre nede med!) er undertrykket av offeret for hans egen undertrykkelse! den som er "Støtt" presser gjennom respekt og aksept for noe han med argumenter langt vanskeligere ville ha fått gjennom: han vil ikke erkjenne seg selv - (han vil leve i en illusjon - ikke tramp på ham; han gjør ikke lenger noe galt når han er tråkket på, uansett hvor stokk gammeldags han er : maktbalansen endres, og han tar kontroll over situasjonen (om han vil kritiseres og hva slags kritikk han vil motta - og fra hvem!) - den som er presset føler seg "Støtt".

"Vi lever i farlige tider når Maleskoleelevene som jeg møtte, som skulle ta opp politiske temaer til debatt - eller til og med male de store livsbærende kreftene - ble støtt! - istedetfor å gjennom sin rollesom kunstner møte lidelsen kreativt og eksistensielt; så møtte de den moralsk, gjennom moralsk middelmådige og underlegne begreper! - og ble heller "Støtt" over at vi ikke skjønte hva som var under deres verdighet (hvem kan vel skjønne det!), og lot være og utvikle seg - (men heller utviklet seg gjennom "Støttheten" i form av å respektere hverandres, ikke menneskeverd eller grenser, men følelser) - nå skal vi igjen skamme oss, ikke over vår umoral, men over å "Trampe på den moralskes sine følelser"; "Å bli støtt" er et erstatnings-begrep for den moralske følelse vi engang hadde; vi "støtes" av den andres umoral - vi forarges ikke"

"Kristendommen ber oss innstendig om ikke å dømme, fordi da kan vi ikke dømme sant"

"Å ikke dømme", slik som i Kristendommens ofte glemte Etikk, er et mellomstadie mellom Hat og Kjærlighet: man tar ikke stilling, men ignorerer, og lar alt skure og gå - man frigjør ikke den andre ved å ikke dømme: det gjør man ved å enten hate eller elske ham, gi ham en aktiv rolle i eget liv, litt spillerom"

"Ufullendt:
slutte med å tolke personligheten min ideologisk, og slutte med å lese og tilfredsstille behovene mine og deres erfaringer Dualistisk--

"Ondskapen mangler en Empirisk og Sanselig Realitet; den har kun en fysisk Realitet - for den Onde ender ikke "alt i realiteter" som en middels dyktig dikter kunne sagt det"

"Problemet med meg, sa de, var at jeg måtte forstå ~~til~~ noe for å kunne forholde meg til ~~dem~~" det"

"Jeg forsto at det var galt å spise kjøtt, men jeg har ingen opplevelse av det"

"Hvordan kan man forstå noe dypere enn andre om Kjærlighet og Hat vurderes som Synd (som hos presten), eller som Sykdom (som hos psykologen), ? Man forstår ikke gjennom å begreps-sette, men gjennom å oppleve!"

"Ondskap er en realitet uten Empirisk bevis"
1
"Jeg ble hindret i å være meg selv, og jeg ble hindret i å finne ut hvem jeg var - og så ble jeg møtt av en moral som kom løpende bort til deg på gaten, eller forlangte at du skulle snakke rolig og dempet til den, uten de helt store følelser - "